

Geesti-maa Kubernemangus.

Januari kuul. 7mal ja 8mal: Orifal. 10mal ja 11mal: Haapsalus. 17mal ja 18mal: Koloveres. 19mal: Raplas. 27mal ja 28mal: Rakveres.
 Künla-kuul. 2el ja 3mal: Paldiskis. 3mal: Paides. 26mal: Piholas. 5 p.
 Jaaniskuul. 16mal ja 17mal: Rakveres. 20masti kuu otsani: Tallinnas. 25mal: Paides.
 Mikli-kuul. 10mal ja 11mal: Paides. 14mal ja 15mal: Haapsalus. 21el ja 22el: Paldiskis. 24mal: Piholas. 24, 25 ja 26mal: Jõhvis. 26, 27 ja 28mal: Tallinnas. 29mal: Rakveres. 29mal ja veel 2 pööra: Keblaaste mõisas ja Keila kiriko juures.
 Wiina-kuul. 4mal: Raplas. 7mal: Jõelehtmes.
 Jülo-kuul. 16mal: Märjama kiriko juures. 19mal ja 20mal: Keblaaste mõisas, lina müümise laad.

Linna-wahed.

Tartust on	Narwa	186 ¼	wersta
— —	Peeterburgi	324	—
— —	Tallinna, Põltsama kaudo	186	—
— —	Walka	82	—
— —	Wolmeri	132	—
— —	Miiga	240	—
— —	Perno, Helmemõisa kaudo	180	—
— —	Willandi, Rõngo kaudo	99	—
— —	Wõro linna	65	—
— —	Petseri	109	—
— —	Pihkwa	165	—

Üks öö-pilt.

Sest on rohkem kolmkümmend aastat, kui ükskord pimedal õhtul Tihawere kiriko ja Kundla mõisa wahel teelt eksisin, mis mul praego mõistatuseliks, kuisk tutawal kohal säherdune eksitus wõimalik wõis olla. Eks ma olnud mito kümme korda seda teed öösel nii hästi kui pööra käinud, et mite kändo ega kadaka pöesast tee ääres tundmata ei olnud, s. t. wana Wollen, auowäärt Tihawere õpetaja — Jumal andko tema pörmule rahulist hingamist! — oli mul armsam sõber, niikaua kui Kundlas koolmeistri ammetit pidasin. Kirik oli mõisast üheksa — talwel otsekõhe sood kaudo wiisk wersta kaugel. Pühapöörad elasid enamist wanal õpetajal wõersiks, kelle osaw jut ja rikas elo-tarkus mino nooruselile igapidi kasu saatsid. Sel puhul soovis mino mõtete sõudmine, ükskord ise õpetaja seisust ettewõta ja waimopõllul külwis meheks asuda.

Sel pühapöörad, kellest praego jutustan, oli Wollen „pulma riidest“ (Matt. 28, 1—14.) wäga mõnusa jutluse teinud, mis kuuljate südameid liigutas ja mitugi mõtlema sundis, et mida enam allaweerem päike warjust pikendab, seda lähem sammu meil õhtule ja hauale. Imelik küll; meie näame iga õhtu päikese öö sülle langema ja ei mõtle pikema öö peale, mis meid kui emarüpe ükskord kõiki uinutab ja sängitab. Veel imelikum: meie näame öö järel ifa hommitut ja talwe lõpusel uut lewadet tulema, aga ei mõt-